

turlig paa, om det ikke skulde være ligesaa andre Steder, og det tror jeg virkelig er Tilfældet. I ethvert Tilfælde mener jeg, at man ikke burde have flere end i det Højeste tre Overformynderier, ja, jeg for min Part er endog saa tilbøielig til at antage, at det var ønskeligt, at man kun havde eet, nemlig i Kjøbenhavn; men jeg kan ogsaa forstaae, at man kunde ønske at have et for Halmøen, og da er Aarhus, hvor der findes en Filial af Nationalbanken, et Bankinstitut, hvortil man kan henvise, det naturligeste Sted til dets Sæde. Hvis Provinsfen Fyen skulde have Lyft til at have sit eget Overformynderi, kunde man jo ogsaa gaae ind paa, at der i Odense blev et saadant; men flere end disse tre tror jeg ikke der er Anledning til at holde paa. Det vil let sees, at naar man koncentrerer Bestyrelsen paa færre Steder, vil Administrationen blive billigere, og ved Siden deraf vil det ogsaa være muligt, da der nødvendigviis maa tages et vist Hensyn til Økonomien, at udføre de enkelte Overformynderier noget fyldigere, om jeg maa bruge dette Udtryk, end der er foreslaaet i Lovudkastet. Det ansees i Almindelighed nødvendigt ved Ordningen af saadanne Forhold, at Kasserer- og Bogholderiforretningerne skulde være hos to forskellige Personer; efter Lovudkastet er det imidlertid, saavidt jeg kan see, Mening, at disse to Funktioner skulde beroe hos samme Person. I og for sig kan der maaskee ikke være nogen Fare derved, og jeg indrømmer, at selv om det bliver ordnet paa den foreslaaede Maade, er det dog altid et Arrangement, der er at foretrække for det nu bestaaende, naar man tager Hensyn til, at de nuværende Overformyndere tillige som oftest ere Stiftesforvaltere, medens nu for Fremtiden Overformynderen og den, fra hvem han faaer de største Udbetalinger, altid blive to Personer, der vil altsaa dog altid være Noget vundet ved denne Ordning. Jeg indseer imidlertid ikke, hvorfor man ikke her, som andetsteds, bør følge det, som ansees for den almindelige Regel, at man sondrer Kassevæsenet og Bogholderiet fra hinanden. Ved alene at vælge Kjøbenhavn og Aarhus til Sæde for Overformynderiet kunde man maaskee undgaae at have særlige Kasserere; men det er rigtignok et Spørgsmaal,

som jeg ikke har den fornødne Indsigt til at kunne bedømme; jeg er imidlertid bleven gjort opmærksom paa, at det var muligt, at man i saa Fald ikke behøvede særlige Kasserere, idet man da maaskee kunde lade Kassererforretningerne udføre gennem de Bankinstituter, som man ogsaa efter Lovudkastet i flere Tilfælde er henviist til at benytte. Der vil altsaa ogsaa være en Besparelse forbunden dermed.

Naar jeg saaledes nu har talt for en større Centralisation, har jeg ikke været blind for de Indvendinger, der maaskee med nogen Grund kunne gøres derimod, medens jeg iøvrigt rigtignok er tilbøielig til at troe, at de fleste af disse Indvendinger snarere ere Skingrunde end virkelige Grunde. Den første, man vilde gjøre, vilde idetmindste paa mange Steder være den, at man sagde: paa den Maade trækker man Kapitalerne sammen paa eet Sted, og navnlig vilde man, hvis der kun blev eet Overformynderi i Hovedstaden, sige, Kjøbenhavn har allerede saa mange Pengeinstituter, at der ikke der bør samles flere. Dem, der ere tilbøielige til at være en saadan Anskuelse, vil jeg gjøre opmærksom paa, at fordi man vil samle alle Overformynderierne under een fælles Bestyrelse i Kjøbenhavn, er det paa ingen Maade nødvendigt at fravige den Regel, Lovudkastet har foreslaaet: det sjønsonomme Hensyn, der er taget til Kreditforholdene, hvilket jeg iøvrigt aldeles billiger. Lovudkastets Tanker er jo den, at man skulde stræbe derhen til, at de Umønlige Midler i samme Forhold, hvori de kom ind fra en Egn, udlaantes til denne; men dette kan jo ligesaa godt være Reglen og overholdes for een Formynderibestyrelse, som for fem eller sex. Den næste Indvending vilde vel være den, at det vilde være vanskeligt for Folk her i Kjøbenhavn at skjønne over Taxationsforretningernes Paalidelighed, da de ikke have den fornødne Lokalkundskab til vedkommende Egne. De ærede Medlemmer, for hvem denne Indvending er Hovedsagen, vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, om det dog ikke var muligt paa anden Maade at naae det Niemed, som de maaskee kunne ønske at eftertrægte ved Etableringen af endnu flere Overformynderier, f. Ex. amtsviis. Jeg kan nemlig godt tænke mig, at Noget kunde ønske at ordne Sagen saaledes